

VOORWOORD

Het bestuur van Stichting T.O.V.I., dat staat voor “Tot Ontspanning Voor Iedereen” heeft plannen om de stichting op te heffen. De stichting is direct na de Tweede Wereldoorlog opgericht en organiseerde kaartavonden, bingowedstrijden, fietstochten en kegelavonden. Verder staat de stichting garant voor de jaarlijkse intocht van Sinterklaas en regionale folklore evenementen. Doordat de maatschappij zich verder ontwikkelt en andere sportverenigingen nu ook dergelijke activiteiten organiseren, is de belangstelling voor de activiteiten van de stichting T.O.V.I. afgenomen.

Tijdens de slotvergadering, waarbij iedereen ervan uitging, dat het de laatste bijeenkomst zal zijn, onthult de penningmeester, dat er op een stille rekening een aanzienlijk saldo is ontdekt. In het verre verleden is er een legaat op de rekening gestort door nabestaanden. De vraag is wat er met het geld moet gebeuren? Zeven leden van de stichting hebben allen een andere mening of bestemming. De menselijke eigenschappen, jaloezie, hebzucht, enz. komen nu om de hoek kijken. Waar men voordat het bekend werd, dat er geld te verdelen was, eerlijk met elkaar omging, loopt men nu het risico, dat de sfeer zal veranderen.

De samenhang binnen het bestuur krijgt te maken met een verdeling. Voorstanders worden tegenstanders. Zo heeft een lid van de stichting belang bij een deel van het bedrag, omdat hij privé schulden heeft. Een ander wil trouwen en ziet de bekendmaking van het nog onbekende aanzienlijke bedrag als een zeer welkome verrassing. Ook een lid van het dagelijks bestuur, met een zichzelf verworven dure achternaam, ziet wel iets in het kopen van aandelen.

De slotvergadering die gezellig begon, mondt met verloop van tijd uit in een heftige strijd. Bovendien is het aantrekkelijker om een aanzienlijk bedrag met vier personen te verdelen dan met zeven gegadigden. Iedereen wil iets van het grote geld voor de eigen geldelijke behoeften. Dan zou het toch zo kunnen, dat een van de leden plotseling van het toneel verdwijnt.

Feit blijft, dat het wettelijk niet is toegestaan om het saldo van een stichting, die ophoudt te bestaan te verdelen. Het saldo van de rekening, dient, na vereffening van schulden, te worden geschonken aan een instelling of organisatie die dezelfde doelstelling nastreeft dan de stichting die wordt opgeheven.

Twee leden van het bestuur, de secretaresse en penningmeester, zijn van deze wettelijke maatregel op de hoogte, maar hebben niet het voornemen de overige leden van de stichting hiervan in kennis te stellen. Op deze manier wordt er 'gespeeld' met menselijke eigenschappen als jaloezie, hebzucht enz.

Uiteindelijk wordt het aanzienlijke saldo geschonken, volgens de wetgever, aan een organisatie die voldoet aan de doelstelling van de opgeheven stichting.

RICHTLIJNEN SCHRIJVEN TEKST

Bestuur stichting T.O.V.I.

Jacques van Hongradt tot Sevenum	<i>voorzitter</i>	<i>dagelijks bestuur</i>
Suzanne van Wagengaerden	<i>secretaresse</i>	<i>dagelijks bestuur</i>
Ewout van Damacker	<i>penningmeester</i>	<i>dagelijks bestuur</i>
Marco Janszenborgh	<i>webmaster</i>	<i>lid bestuur</i>
Geerko van Houwenhagen		<i>lid bestuur</i>
Louise van Pactum		<i>lid bestuur</i>
Ferdinand Pompesteen		<i>lid bestuur</i>

Externen geen lid van stichting T.O.V.I.

Ellen van Damacker	<i>echtgenote Ewout van Damacker</i>
Edwin Buitencader	<i>accountmanager bankinstelling stichting</i>
Grace van Hongradt tot Sevenum	<i>nichtje Jacques van Hongradt tot Sevenum</i>
Frederik van Zwierigom	<i>collega kantoor Ewout van Damacker</i>
Jordy van Hongradt tot Sevenum	<i>kind Jacques van Hongradt tot Sevenum</i>
Anne van Hongradt tot Sevenum	<i>kind Jacques van Hongradt tot Sevenum</i>
Dorethea van Hofstraeten	<i>vriendin van Louise van Pactum</i>
Adriaan von Gapenstein	<i>weldoener zorgsector</i>
Sander van Damacker	<i>zoon van Ewout en Ellen van Damacker</i>
Ellie van Damacker	<i>dochter van Ewout en Ellen van Damacker</i>

HOOFDSTUK I

De ruitenwischerbladen op de kleine snelle Italiaanse middenklasser jagen over de voorruit heen en weer of hun leven ervan af hangt. De weergoden hebben voor een ommekeer in de weersgesteldheid gezorgd en nu moet na dagen van zengende hitte de natuur het ontgelden. Het lijkt bijna of de regen kan worden gezien als tranen van blijdschap. Voor sommigen is de overgang van de hitte naar regen een verademing, maar om het nu in zo'n groot contrast weer te geven, is ook direct teveel van het goede.

Achter het stuur van de snelle middenklasse zit Ewout van Damacker. Hij is op weg naar een vergadering van de stichting die vanavond, hopelijk, voor de laatste keer vergadert. Jaren geleden werd de stichting opgericht in een tijd, waarin nog geen internet bestond en de mobiele telefoon een onbekend communicatiemiddel was. Je zou kunnen zeggen, het was toen nog de tijd dat mensen gewoon met elkaar spraken. Wifi en alle andere zaken, die met de sociale media van doen hebben, waren er nog niet.

Ewout is een begin vijftiger, gehuwd en heeft twee kinderen. Met een gigantisch netwerk om zich heen staat Ewout, zoals dat heet, midden in de wereld. Hij runt een administratie helpdesk. Naast zijn drukke baan is hij actief als freelance journalist/ fotograaf en heeft diverse lijnen met justitie, gemeente en andere grote instanties. Zijn kennissenkring mag groot worden genoemd en velen proberen gebruik te maken van de lijnen die Ewout heeft met zijn netwerk. Gelukkig zorgt zijn vrouw ervoor, dat Ewout met beide benen op de grond blijft.

Het zevenkoppig dagelijks bestuur van de stichting heeft zich gerealiseerd, dat het voortbestaan van de stichting in deze moderne maatschappij niet meer van deze tijd is. De stichting is direct na de Tweede Wereldoorlog opgericht met als doel om, zoals dat zo mooi werd omschreven, 'natuurlijke personen naast hun dagelijkse werkzaamheden ontspanning te bieden in de ruimste zin van het woord'. De ontspanning die werd geboden, bestond uit: kaart- en bingoavonden, sjoelwedstrijden en wandelmiddagen. Nadat jaren achtereen genoemde mogelijkheden waren geactiveerd, werd met verloop van tijd duidelijk merkbaar, dat in de huidige- en soms te snelle wereld dergelijke 'pas op de plaats activiteiten' niet meer aanslaan. Om toch de binding met de doelgroep niet te verliezen, was de laatste jaren de blik van de stichting gericht op fietsvierdaagse en de kwartaal

fietspuzzeltochten naar een regionale bezienswaardigheid. Ook deze laatste activiteiten hebben niet bij kunnen dragen om het voortbestaan van de stichting te garanderen. Uiteindelijk is besloten om het doek toch te laten vallen en te stoppen. Hoe jammer het ook mag zijn. Stilstaan is veelal achteruitgang. Het etiket oubollig begon steeds meer terrein te winnen. Veel bestuursleden zitten in het stichtingsbestuur als opvolger van vader of zoon of van moeder op dochter. Je zou kunnen zeggen “het is zo gegroeid”.

In de gloriejaren van de stichting was de stichting T.O.V.I., dat staat voor ‘Tot Ontspanning Voor Iedereen’ een begrip. De activiteiten van de stichting lagen goed in de markt. Vooral de intocht van Sinterklaas en met de Paasdagen het eieren zoeken kenden een grote belangstelling. Ook het jaarlijkse Paasvuur, de traditie in oostelijk Nederland, was verzekerd van veel aandacht. Met de komst van een strengere regelgeving werden de kaarten de laatste jaren anders geschud. Na de grote vuurwerkramp in Enschede op 13 mei 2000 en de grote brand in Volendam op 1 januari 2001 is de regelgeving in Nederland duidelijk aangescherpt. Waar voorheen ‘het allemaal wel even zo kon’ is na genoemde data een tendens ontstaan waar is vastgesteld, dat het afgeven van een vergunning voor een activiteit aan strengere regels moet voldoen. Het is weer een weergave van het bekende feit: “zodra het kalf verdrongen is, dempt men de put”.

Ewout draait zijn auto de parkeerplaats van de vergaderlocatie op. In gedachten laat hij het verleden de revue passeren. Hoe vaak is hier vergaderd om anderen te plezieren. Hoe vaak heeft men koste wat het kost een activiteit van de grond proberen te krijgen voor anderen. Hoe vaak hebben de nabestaanden van leden van het stichtingsbestuur jaar in en jaar uit avonden alleen gezeten, omdat leden van het gezin zich weer eens voor een ander moesten inspannen ten kostte van de eigen huiselijke gezelligheid.

Vragen waar nu het vallen van het doek in een plan van aanpak wordt verwerkt geen antwoord op gegeven kan worden. “Uren maanden dagen jaren”, zegt de tekst van een lied, “vliegen als een schaduw heen”. Of zoals iemand zei: “als een schaap door het veen”

In het clubhuis van een plaatselijke padvindergroep, waar vanaf de oprichting van de stichting wordt vergaderd, brandt licht. Ewout verlaat de auto en wandelt met een map onder de arm naar de vergaderruimte. Het vergaderhok, zoals in de loop der jaren de ruimte door de leden van de stichting is genoemd, bestaat uit een